

Rampes de fauna per basses

Característiques generals

En el territori hi ha una gran quantitat de basses per rec o de prevenció d'incendis que presenten unes parets verticals i esdevenen una trampa per la fauna. Sovint els és fàcil entrar-hi però un cop dins impossible de sortir-ne.

Sempre recomanem que en fer basses es tingui en compte la integració vegetal dels marges i la seva connectivitat o com a mínim que es posin illes flotants vegetades.

Però la realitat és que hi ha moltes basses que esdevenen una trampa mortal per a moltes espècies sobretot de mamífers. Davant d'aquesta problemàtica, una solució molt simple és la confecció d'unes rampes per la fauna.

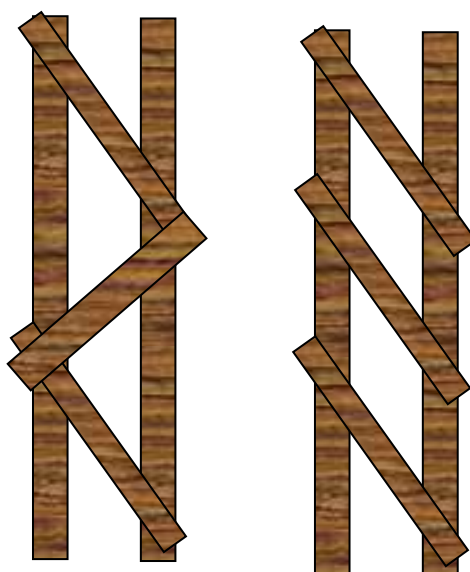
Característiques tècniques

Es tracta d'una estructura amb un pendent òptim de 30° i màxima de 45° (segons espècies) que connecta la làmina d'aigua amb el marge superior de la bassa.

Hi ha molts sistemes per a la seva construcció.

El més simple però també el més precari, és una estructura de troncs subjectada a la part baixa i alta de la bassa.

Esquema d'una rampa amb troncs:

Resulta important posar dos pals longitudinals separats per menys de 30 cm. amb alguns suports de fusta que els connectin. Generalment adopten formes que impedeixen que s'interpreti com una escala.

La rampa més sòlida i millor integrada és la confeccionada amb pedra. No obstant, pot tenir un cost elevat, cal tenir en compte el pes i vigilar que el fregament de la pedra amb les parets no afecti la impermeabilització. Totes les que hem fet d'aquest tipus a Naturalea han estat amb la tècnica de la pedra en sec de manera que l'estructura, que és estable per si sola, actua com un nou hàbitat dins la bassa i afavoreix la presència de fauna.

Experiències amb tècniques de restauració i millora del paisatge

Procés de construcció d'una rampa de fauna amb pedra amb proteccions a la base i al lateral per no afectar la impermeabilització.

Un altre sistema simple de construcció de rampes, i de fet el que més instal·lem, és la creació d'una plataforma d'una amplada entre 0,5 i 0,8 metres basat en unes estructures de ferro.

Es poden diferenciar dos grans sistemes de subjecció:

El primer sistema es basa en una subjecció de l'estructura metàl·lica a la part superior i senzillament recolzada a la inferior per no afectar la impermeabilització.

El segon sistema es tracta de la col·locació d'uns angles de subjecció entre la paret i la rampa en tota la seva longitud.

Finalment, el material de la plataforma de la rampa per on es circula pot ser de molts materials diferents. Els dos que més utilitzem són la fusta (taulons o troncs) i les estructures artificials.

Experiències amb tècniques de restauració i millora del paisatge

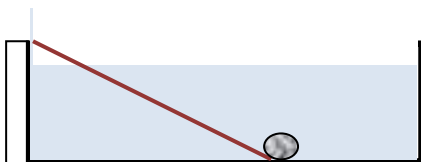
En el cas de les estructures artificials muntem una estructura plàstica reticular sobre la que instal·lem una geomalla permanent.

Valoració de la tècnica

La diversitat de materials i tècniques ens permet adaptar-nos a tot tipus de superfícies fins i tot les arrodonides:

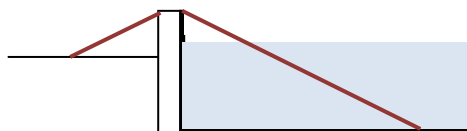

En els casos en què només fixem l'estructura a l'exterior pot ser convenient rigiditzar la base amb pedres o gabions.

Fixació de la base d'una rampa amb gabió flexible

Cal tenir en compte que algunes basses també necessiten una rampa de sortida si volem que siguin utilitzades com abeurador.

Sabies que...

...cada any milers de mamífers, rèptils i fins i tot ocells, moren ofegats en basses de parets verticals o marges amb massa pendent.